

Når jeg siger vores Østersø, er det altså, fordi vi ikke blot er proppen i hullet på Østersøen, men faktisk også har en rimelig stor ø, der ligger midt i Østersøen, nemlig Bornholm.

Det er vores nabolande, vi taler om her, og når hr. Keld Albrechtsen så hånende siger, jamen man må da have lært igennem tiderne, at et lille land ikke kan forsvare sig mod de store magter, så kan vi jo lige så godt vende det om og sige, at vi overgiver os. Men det lykkedes for Danmark, fordi vi turde gå ind i en alliance, fordi vi er en del af et samarbejde, og det er det, vi prøver at hjælpe de baltiske lande med: at være en del af et samarbejde. I dette tilfælde er det NATO, og jeg synes, det er imponerende, hvad vi har gjort, og det kan hjælpe.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så må jeg blot sige til fru Annette Just, at her ligger den helt store misforståelse, for det er i det spørgsmål, at man kan sige, at Danmark er med til at skabe nogle illusioner i Baltikum, som er uhyggelig farlige. Danmark er nemlig med til at give den illusion i Baltikum, at USA skulle være indstillet på at yde en sikkerhedsgaranti for de baltiske lande, men det ved vi jo godt at USA ikke er indstillet på, og derfor er det altså risikabelt, hvis man og også fra den danske forsvarsministers side giver sådan nogle signaler til Baltikum, som der ikke er dækning for.

Vi ved godt, at Baltikum ikke vil blive forsvaret militært i en eventuel konflikt, og derfor kan man lige så godt gøre sig klart, hvordan realiteterne er i verden, og føre en politik, der sikrer, at der ikke opstår et modsætningsforhold, hvor f.eks. undertrykkelsen af det russiske mindretal i Estland og Letland vil kunne give anledning til frygtelige problemer i fremtiden, hvis de to lande ikke viser vilje til at løse disse problemer, og den vilje har hidtil været meget begrænset.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Til hr. Keld Albrechtsen kan jeg i virkeligheden bare sige: Hvis alle ved, at det ikke hjælper noget som helst, så er det ikke farligt. Det er heller ikke farligt, men det er af en anden grund. Vi er rent faktisk nogle, som tror på samarbejde, som tror på, at det at give en hjælpende hånd også giver bonus i den sidste ende.

Det er ikke ren illusion, sådan som hr. Keld Albrechtsen så utrolig gerne vil have det til at lyde. Det er nemlig heldigvis ikke alle NATO-

lande, der har Enhedslistens synspunkt på denne situation. Som rapporteur for NATO's parlamentarikerforsamling, NAA, kan jeg meddele hr. Keld Albrechtsen, at der rent faktisk i næste rapport, som bliver fremlagt den 28. maj, vil stå, at der skal være mulighed for alle ansøgerlande for at blive medlem af NATO, når de opfylder alle de krav, der er, og det er de krav, som Danmark her er med til at hjælpe de baltiske lande til at kunne klare. Det er vigtigt, at vi bliver ved med også at hjælpe de baltiske lande til at kunne klare de krav for at blive medlem af NATO, således at vi kan få et fredeligt Europa.

Arne Melchior (CD):

Som lillebitte rosin i pølseenden vil jeg gerne udtale min kompliment til ordførerne for alt det, de har fået sagt i denne debat, som altså er den halvfjerdsindstyvende forespørgsel i indeværende samling.

Det er ganske godt gjort på basis af, hvad vi i alt har. Vi har udenrigsministerens redegørelse af 6. maj betitlet: »Øststøttens Baggrund«. Vi har udenrigsministerens tale fra i dag. Også den var meget fyldig. Vi har her fra maj 1997: »Rapport fra arbejdsgruppen vedrørende Øststøttens fremtid«. Vi har Demokratiseringsfondens årsrapport, og vi har også en anden meget sød rosin af 6. maj, nemlig Landbrugsraadets forslag til regeringens indsats i Østeuropa, som allerede flere ordførere har givet rosende ord med på vejen. Og med alt dette på bordet, som selvfølgelig er læst, og med alt det, der har været at lytte til, har der alligevel kunnet siges enormt meget, og det tager jeg hatten af for.

Og så har vi ikke mindst den dagsorden, som et bredt flertal, et meget stort flertal af partier og medlemmer, har kunnet foreslå, der står det hele, og CD er medforlagsstiller. Jeg har ikke desto mindre et par små bemærkninger til den. Især vil jeg gøre opmærksom på, at der i pind 4 forekommer to ord, der hedder »suverænitets indsatser«. Bortset fra at det nok er svært at forklare, hvad det er for noget, så skal det i hvert fald skrives i ét ord, mener jeg, inden dagsordenen kommer til afstemning, eller i hvert fald vil jeg have det sagt af hensyn til Folketingstidende.

Pind 3 taler meget beskedent om forberedelse til, at central- og østeuropæiske lande kan blive medlemmer af EU. På dette punkt har jeg egentlig nogle ikke principielle, men praktiske, kontroversielle forbehold, men det skal jeg lade ligge, for selvfølgelig støtter jeg det, der er Folke-